

Vergaderjaar 1984–1985

17 384

Regelen met betrekking tot de bevordering van de deelname van gehandicapten aan het arbeidsproces (Wet Arbeid Gehandicapte Werknemers)

Nr. 8

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 1 mei 1985

Artikel I

Een nieuw artikel 1a wordt ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 1a

1. Werkgevers, organisaties van werkgevers en organisaties van werknemers hebben tot taak, voorzover dat redelijkerwijs in hun vermogen ligt, gelijke kansen van gehandicapte en niet-gehandicapte werknemers voor wat betreft de deelname aan het arbeidsproces te bevorderen en de nodige voorzieningen te treffen gericht op het behoud, het herstel of de bevordering van de arbeidsgeschiktheid van werknemers.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden onder gehandicapte werknemers mede begrepen diegenen, die beschikbaar zijn of door het treffen van voorzieningen beschikbaar kunnen komen voor het als werknemer verrichten van arbeid.

Artikel II

A. Artikel 2, eerste lid, wordt onder vernummering van het tweede, derde en vierde lid tot vierde, vijfde en zesde lid vervangen door het volgende:

Artikel 2

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat een werkgever, die behoort tot een in die maatregel aangewezen bedrijfstak of onderdeel daarvan, dan wel onderdeel van de openbare dienst, verplicht is er voor zorg te dragen dat het aantal bij hem in dienst zijnde gehandicapte werknemers per onderneming tenminste een bij die maatregel te bepalen deel uitmaakt van het totaal van de bij hem in dienst zijnde, in die onderneming werkzame, werknemers.

2. In de maatregel kan het in het eerste lid bedoelde deel niet lager worden gesteld dan 3 per 100 en niet hoger dan 7 per 100, en kunnen ondernemingen, waarin in de regel minder dan een bij de maatregel aangewezen aantal personen werkzaam zijn, van de verplichting worden uitgezonderd.

3. De voordracht voor een maatregel wordt niet gedaan dan nadat de Sociale Verzekeringsraad, de Raad van Toezicht, bedoeld in artikel L2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet, of de Raad van Toezicht, bedoeld in artikel L2 van de Spoorwegpensioenwet, desgevraagd of uit eigen beweging, daartoe heeft geadviseerd op grond van zijn oordeel, dat in de betrokken bedrijfstak of onderdeel daarvan, dan wel onderdeel van de openbare dienst de in artikel 1a neergelegde taakstelling in onvoldoende mate wordt gerealiseerd. Alvorens een zodanig advies uit te brengen, pleegt de betrokken Raad overleg met de betrokken bedrijfsvereniging en de Gemeenschappelijke Medische Dienst onderscheidenlijk het Algemeen burgerlijk pensioenfonds onderscheidenlijk het Spoorwegpensioenfonds.

B. In het nieuw genummerde vierde lid van artikel 2 wordt de uitdrukking «de in het vorige lid neergelegde verplichting» vervangen door «een krachtens het eerste lid opgelegde verplichting» en wordt het woord «verrichten» gewijzigd in «verrichtten».

C. In het nieuw genummerde zesde lid van artikel 2 wordt de uitdrukking «de in het eerste lid van dit artikel neergelegde verplichting» vervangen door «een krachtens het eerste lid opgelegde verplichting».

Artikel III

In artikel 3, eerste lid, worden de woorden «de in artikel 2, eerste lid, neergelegde verplichting» vervangen door «een krachtens artikel 2, eerste lid, opgelegde verplichting».

Artikel IV

A. In artikel 4, eerste en derde lid, worden de woorden «de in artikel 2, eerste lid, neergelegde verplichting» vervangen door «een krachtens artikel 2, eerste lid opgelegde verplichting».

B. Aan artikel 4, tweede lid, wordt toegevoegd:

Tevens kan worden bepaald dat een tegemoetkoming wordt verleend aan een werkgever, die een gehandicapte werknemer in dienst heeft terwijl hij op grond van artikel 2, eerste lid, niet verplicht is gehandicapte werknemers in dienst te hebben.

Artikel V

Aan artikel 7, derde lid, wordt toegevoegd:

De geldelijke beloning voor de verrichte arbeid van een gehandicapte werknemer, werkzaam in openbare dienst, kan in het in het eerste lid bedoelde geval worden verminderd in overeenstemming met de voor de werknemer geldende bezoldigingsvoorschriften.

Artikel VI

In de aanhef van artikel 9 worden de woorden «iedere werkgever» vervangen door «een werkgever, waarvoor een verplichting krachtens artikel 2, eerste lid, geldt» en wordt in onderdeel a de uitdrukking «de in artikel 2 neergelegde verplichting» vervangen door «de krachtens artikel 2 opgelegde verplichting».

Artikel VII

Artikel 14 wordt gewijzigd als volgt:

A. Het eerste lid luidt als volgt:

1. Iedere werkgever is verplicht aan de met de uitvoering van bepalingen van deze wet of met het toezicht op de naleving van die bepalingen belaste lichamen en ambtenaren kosteloos de ten behoeve van die uitvoering of dat toezicht verlangde inlichtingen volledig en naar waarheid te verstrekken.

B. In het tweede lid vervallen de woorden «, het orgaan».

C. In het derde lid vervallen de woorden «of de uitvoering».

Artikel VIII

Artikel 15 wordt gewijzigd als volgt:

A. Voor de tekst van het artikel wordt het cijfer 1 geplaatst.

B. Toegevoegd wordt een tweede lid luidende:

2. De Gemeenschappelijke Medische Dienst, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds en het Spoorwegpensioenfonds hebben mede tot taak arbeidsbemiddeling uit te oefenen voorzover daarvoor vergunning is verleend krachtens artikel 36 van de Arbeidsbemiddelingswet 1930.

Artikel IX

Artikel 18, onderdeel A, wordt gewijzigd als volgt:

In het voorgestelde derde lid van artikel 30 Ziektewet, vervallen de woorden «onderscheidenlijk van de afdelingskas».

Artikel X

Artikel 19, onderdeel B, wordt gewijzigd als volgt:

In het voorgestelde tweede lid van artikel 57a AAW wordt de zinsnede «wordt nader geregeld» gewijzigd in «kan nader worden geregeld».

Artikel XI

In artikel 20 wordt, onder vernummering van de onderdelen B en C in C en D, een nieuw onderdeel B ingevoegd, luidende:

B. In artikel 22a, eerste lid, onder b, wordt na «57» ingevoegd: «of 57a».

Artikel XII

Artikel 23 wordt gewijzigd als volgt:

In onderdeel A wordt in de verwijzing naar de Algemene burgerlijke pensioenwet «vierde lid» gewijzigd in «zesde lid»,

In het in onderdeel B voorgestelde tweede lid van artikel P9a van de Algemene burgerlijke pensioenwet worden de woorden «wordt nader geregeld» gewijzigd in «kan nader worden geregeld».

Artikel XIII

Artikel 24 wordt gewijzigd als volgt:

In het voorgestelde tweede lid van artikel P8a van de Spoorwegpensioenwet worden de woorden «wordt nader geregeld» vervangen door de woorden «kan nader worden geregeld».

Artikel XIV

Artikel 25 vervalt.

Artikel XV

In artikel 30 worden de woorden «artikel 2, vierde lid», vervangen door de woorden «artikel 2, eerste en zesde lid».

Artikel XVI

In artikel 31, tweede lid, worden de woorden «een door Ons te bepalen tijdstip» vervangen door de woorden «een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip» en wordt aan het slot van dit tweede lid toegevoegd: met dien verstande dat de artikelen 2 tot en met 4 niet eerder in werking treden dan drie jaar nadat artikel 1a in werking is getreden.

TOELICHTING

1. Algemeen

Zoals is aangegeven in de aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gerichte brief d.d. 23 januari 1984 (Tweede Kamer 1983–1984, 17 384, nr. 5) hecht het kabinet aan de grondslagen van het wetsontwerp zoals dat thans aanhangig is, maar acht het vanuit het oogpunt van een terughoudende regelgeving gewenst enkele wijzigingen in het ontwerp aan te brengen.

Over deze wijzigingen is op 30 mei 1984 aan de Sociaal-Economische Raad (SER) (Tweede Kamer, 1983–1984, 17 384, nr. 6) en aan de Centrale Commissie voor Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (CCvGOA) advies gevraagd.

De SER heeft op 25 juli 1984 en de CCvGOA op 28 augustus 1984 terzake advies uitgebracht. Op de inhoud van deze adviezen zal hieronder bij de daarvoor in aanmerking komende onderwerpen nader worden ingegaan. Ook het advies van de Raad van State, dat op 29 januari 1985 is uitgebracht, is in deze toelichting verwerkt.

Het kabinet is van mening dat de verantwoordelijkheid voor de gang van zaken in een onderneming bij de ondernemingsleiding tezamen met de betrokken werknemers en/of vertegenwoordigers berust, hetgeen betekent dat de rol van de overheid een terughoudende dient te zijn, die zich zoveel mogelijk beperkt tot een voorwaardenscheppend beleid.

Het kabinet wil aan de volgende bezwaren van ondernemingen tegemoet komen. Het is met name de algemene, ongedifferentieerde quotumplicht die bezwaren heeft opgeroepen, niet alleen uit een oogpunt van verminderde bewegingsvrijheid waarmee de onderneming wordt geconfronteerd bij het personeelsbeleid, maar ook vanuit de verhouding van de gehandicapte tot zijn werkomgeving. Die verhouding kan in zoverre geschaad worden door een quotumplicht, dat de positie van de gehandicapte in het bedrijf niet meer zuiver voortvloeit uit een vrij handelen van de betrokkenen, maar mede het gevolg is (of lijkt te zijn) van wettelijke protectie.

Wij zijn van mening dat er geen voor elke werkgever geldende quotumverplichting in de wet dient te worden opgenomen, maar dat in eerste aanleg op ondernemings- en bedrijfstakniveau maatregelen moeten worden genomen ter bevordering van de (re)integratie van gehandicapten in het arbeidsproces. Deze maatregelen moeten zoveel mogelijk in overleg tussen de sociale partners tot stand komen. Eerst indien geen maatregelen op deze niveaus zijn getroffen is een wettelijk opgelegde quotumregeling op haar plaats.

Bij de invulling van dit uitgangspunt hebben wij ons laten leiden door de visie van een deel van de SER, die te vinden is op de bladzijden 130 t/m 132 van zijn op 12 februari 1982 uitgebrachte «advies inzake vermijdbaar verzuim bij ziekte en arbeidsongeschiktheid».

«Dit deel van de Raad komt dan tot de conclusie dat het op dit moment niet wenselijk is om een quotumverplichting alsmede de hoogte ervan in de wet op te nemen. Het is van mening dat de te nemen maatregelen gericht dienen te zijn op een daadwerkelijke versterking van de arbeidsmarktpositie van alle gehandicapten zonder hierbij onderscheid te maken tussen de gehandicapten binnen en die buiten de arbeidsorganisaties. In

eerste instantie acht dit deel dan de plaatsing van gehandicapten alsmede de bepaling van het aantal te plaatsen gehandicapten een onderdeel van het arbeidsvoorwaardenoverleg op het niveau van de onderneming of de bedrijfstak.

Wel is dit deel van mening dat de overheid, indien het bedrijfsleven niet bereid of in staat is zijn hiervoren omschreven maatschappelijke verantwoordelijkheid voor gehandicapten in het arbeidsproces te vertalen in de (her)plaatsing van gehandicapten in de onderneming, dient te beschikken over een wettelijk instrument om dan alsnog de (her)plaatsing van gehandicapten te realiseren.

Daarom acht dit deel het gewenst dat de Minister de bevoegdheid krijgt om bij algemene maatregel van bestuur een onderneming of bedrijfstak te verplichten een bepaald aantal gehandicapten in dienst te nemen.»

De SER heeft in zijn advies van 25 juli 1984 uitdrukkelijk vermeld dat in zijn opvattingen over een wettelijke quotumverplichting geen wijziging is gekomen en dat de drie meningen op dit punt als weergegeven in het SER-advies van 12 februari 1982 nog steeds gelden.

De in de CCvGOA vertegenwoordigde centrales sluiten zich, met uitzondering van de ACOP, eveneens bij bovengenoemd uitgangspunt aan. De ACOP is voorstandster van een wettelijke, voor alle arbeidsorganisaties geldende quotumregeling.

Bovenvermeld uitgangspunt is als volgt uitgewerkt.

In het nieuwe artikel 1a wordt aan werkgevers, werkgeversorganisaties en werknemersorganisaties, uiteraard alleen voorzover dat in ieders vermogen ligt, als algemene taakstelling toebedeeld de bevordering van gelijke kansen voor gehandicapte en niet-gehandicapte werknemers voor wat betreft de deelname aan het arbeidsproces, alsmede het treffen van de voor het behoud, het herstel of de bevordering van de arbeidsgeschiktheid van werknemers benodigde voorzieningen. Het is in eerste instantie aan het bedrijfsleven te bepalen hoe aan genoemde taak invulling zal worden gegeven, waarbij van belang is dat de invulling zoveel mogelijk in overleg tussen werkgevers en werknemers tot stand komt. Dit kan op verschillende manieren en op verschillende niveaus. Onder meer valt hierbij te denken aan aanvullende maatregelen gericht op het voorkomen van arbeidsongeschiktheid, het afsluiten van c.a.o.'s, het gezamenlijk in het leven roepen van een instelling die scholing van gehandicapte werknemers ten doel heeft of op andere wijze de (re)integratie van gehandicapten nastreeft, de invoering van een systeem van (her)plaatsing van gehandicapten in een bedrijfstak en aan maatregelen die binnen de afzonderlijke ondernemingen worden getroffen om de inschakeling van gehandicapte werknemers te bevorderen. De bedrijfsverenigingen en de GMD kunnen hieraan eveneens een bijdrage leveren, onder gebruikmaking van de in de artikelen 57 en 57a AAW en 30 Ziektewet vervatte bevoegdheden.

Uitgangspunt is derhalve dat het bedrijfsleven zelf het nodige doet teneinde de in artikel 1a omschreven algemene taakstelling door middel van concrete maatregelen te verwezenlijken.

Slechts daar waar geconstateerd wordt dat, om welke reden dan ook, die taakstelling onvoldoende wordt gerealiseerd is er nog aanleiding om de positie van gehandicapten te versterken via dwingende maatregelen die uitgaan van de centrale overheid. In het aangepaste artikel 2 wordt met het oog hierop voorzien in de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur een quotumverplichting (waarbij het quotumpercentage tussen 3 en 7 kan worden gesteld) en een daaraan gekoppelde heffingenregeling te laten gelden voor een bedrijfstak of onderdeel van een bedrijfstak alwaar, over de hele linie gezien, onvoldoende maatregelen zijn getroffen ter versterking van de positie van gehandicapte werknemers. Voor de constatering ten aanzien van welke bedrijfstakken er aanleiding kan zijn voor het opleggen van een zodanige wettelijke quotumregeling is een belangrijke rol toebedacht aan de Sociale Verzekeringsraad; tot oplegging van een quotumregeling kan slechts worden overgegaan nadat de SVR

daartoe heeft geadviseerd. Alvorens tot een zodanig advies te komen dient de SVR allereerst overleg te plegen met de betrokken bedrijfsvereniging(en) en de GMD.

Voor de collectieve sector is de nieuwe regeling overeenkomstig van opzet.

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

In het eerste lid is verwoord dat de verantwoordelijkheid voor het treffen van maatregelen ter versterking van de positie van gehandicapten in de eerste plaats berust bij het bedrijfsleven en de collectieve sector waar gehandicapte werknemers een plaats zouden kunnen vinden.

Overeenkomstig de adviezen van de SER en CCvGOA is duidelijk tot uitdrukking gebracht dat het om een taak en verantwoordelijkheid van zowel werkgevers als van werknemers gaat. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State dat het voor individuele werknemers reëel onmogelijk is om inhoud te geven aan de in dit artikel neergelegde taakstelling, is in dit artikellid de taakstelling, voor wat de werknemers betreft, beperkt tot de werknemers in georganiseerd verband.

In het tweede lid worden gehandicapten, die zich beschikbaar stellen voor het verrichten van arbeid in dienstverband, doch nog werkloos zijn, voor de toepassing van het eerste lid van artikel 1a met gehandicapte werknemers gelijkgesteld, dit in afwijking van de betekenis die het begrip gehandicapte werknemer overigens in de wet heeft (zie de in artikel 1, onder a en b, opgenomen definities).

Artikel II

Het quotumpercentage wordt bij a.m.v.b. per bedrijfstak (of onderdeel daarvan) vastgesteld, en kan ook voor verschillende bedrijfstakken verschillend zijn, binnen de marge 3-7.

Voor de vaststelling van het quotumpercentage, dat voor een bepaalde bedrijfstak of deel daarvan moet gaan gelden, kunnen naast de mate waarin de in artikel 1a neergelegde taakstelling door werkgevers, organisaties van werkgevers en organisaties van werknemers is gerealiseerd diverse factoren een rol spelen. Wij denken hierbij aan de aard (profit, semi-profit of non-profit), de grootte en de financiële situatie van een bedrijf(tak), alsmede aan de aard van de werkzaamheden en specifieke eisen, die een bepaalde sector aan zijn werknemers stelt. In de afweging kunnen tevens de vraag naar en het aanbod van arbeidskrachten in een bepaalde sector betrokken worden.

De a.m.v.b. kan kleinere ondernemingen van de quotumregeling uitzonderen. Voor de vraag wat als kleinere onderneming moet worden beschouwd zou aansluiting kunnen worden gezocht bij de in de Wet op de ondernemingsraden opgenomen grens (ondernemingen waarin in de regel minder dan 35 personen werkzaam zijn), doch die zaak zal in de toekomst nader moeten worden bezien op basis van door de SVR en SER uit te brengen adviezen. Voor zover nodig kan bij de uitwerking rekening worden gehouden met de bijzondere omstandigheden van de bedrijfstak dan wel tak van openbare dienst, waarvoor de quotumregeling zal gaan gelden.

Krachtens het derde lid kan een quotumregeling slechts worden opgelegd indien de SVR daartoe adviseert op grond van zijn oordeel dat de in artikel 1a neergelegde taakstelling in de betrokken bedrijfstak onvoldoende wordt gerealiseerd. Voor die beoordeling zijn verschillende aspecten van belang. In de eerste plaats of en in welke mate in de verschillende (delen) van bedrijfstakken (re)integratie-effecten optreden. In de tweede plaats of en in welke mate er preventieve maatregelen, gericht op voorkoming van uitstroom van werknemers wegens arbeidsongeschiktheid in een (deel van een) bedrijfstak zijn getroffen.

Gedoeld wordt bij dit laatste op voorzieningen tot behoud, herstel en bevordering van de arbeidsongeschiktheid. Bij de beoordeling spelen de hiervoor bij de vaststelling van het quotumpercentage genoemde factoren ook hier een rol. Genoemd advies inzake een bij a.m.v.b. op te leggen quotum kan ook een advies omtrent de hoogte van dit quotum inhouden. Het is mogelijk dat de SVR uit eigen beweging tot het opleggen van een quotumregeling adviseert, daartoe gebracht op grond van signalen en gegevens die de Raad hebben bereikt in het kader van de algemene toezichthoudende rol van de Raad met betrekking tot de sociale verzekeringen.

Ook is echter mogelijk dat vanuit de centrale overheid aan de Raad wordt verzocht advies uit te brengen over de wenselijkheid van een quotumregeling ten aanzien van een bepaalde bedrijfstak, naar aanleiding van signalen en gegevens die die overheid hebben bereikt over die bedrijfstak.

Alvorens advies uit te brengen dient de SVR overleg te plegen met de betrokken bedrijfsvereniging(en) en de GMD. Dit overleg heeft een tweeledige functie. Ten eerste de functie van informatie-inwinning: bedrijfsvereniging en GMD zullen, meer dan de SVR op de hoogte zijn van de bijzondere omstandigheden in de bedrijfstak die de realisatie van de in artikel 1a neergelegde taakstelling kunnen beïnvloeden.

Ten tweede kan in dit overleg worden gezien in hoeverre, door intensivering van de gebruikmaking van de bestaande wettelijke bevoegdheden – in het bijzonder de artt. 57 en 57a AAW en 30 Ziektewet – de bedrijfsverenigingen de realisatie van die taakstelling kunnen bevorderen, en zodoende het opleggen van een wettelijke quotumregeling overbodig kunnen maken.

In bepaalde gevallen zal er, gelet op artikel 41, tweede lid, van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, aanleiding zijn om naast de SVR ook de SER over een maatregel om advies te vragen, namelijk wanneer die maatregel zich over een substantieel deel van het bedrijfsleven zal uitstrekken, of wanneer daarbij meer algemene problemen aan de orde zijn. Ik zie geen aanleiding om, overeenkomstig het SER-advies, SER-advisering altijd, ook bij minder belangrijke maatregelen, voor te schrijven.

Voor de overheid geldt een overeenkomstige opzet, met dien verstande dat de Raden van Toezicht, bedoeld in artikel L2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en de Spoorwegpensioenwet, daar voor de SVR in de plaats treden, en het Algemeen burgerlijk pensioenfonds en het Spoorwegpensioenfonds in de plaats treden van de bedrijfsvereniging/GMD. Overeenkomstig het hierboven aangegevene voor wat betreft het advies vragen aan de SER zal in voorkomende gevallen deze aangelegenheid ook aan de orde worden gesteld in de daarvoor in aanmerking komende commissie van georganiseerd overleg.

Het eindoordeel of voor een (deel van een) bedrijfstak dan wel onderdeel van openbare dienst een quotumregeling zal moeten gelden blijft bij de Kroon liggen.

Artikel III

Deze wijziging vloeit voort uit de wijzigingen van artikel 2.

Artikel IV

A. Deze wijzigingen vloeien voort uit de wijzigingen van artikel 2.

B. Door de hier opgenomen toevoeging wordt buiten twijfel gesteld, dat de werkgever, die een gehandicapte werknemer in dienst heeft, terwijl hij hiertoe op grond van het bepaalde krachtens artikel 2 niet verplicht is, in aanmerking kan worden gebracht voor een geldelijke tegemoetkoming.

Artikel V

Door de toevoeging aan artikel 7, derde lid, wordt buiten twijfel gesteld dat de ten aanzien van het overheidspersoneel geldende bezoldigingsregeling, die het veelal mogelijk maken dat het loon van de ambtenaren in

bijzondere gevallen op een lager bedrag kan worden vastgesteld, van kracht blijven. Er is naast de bijzondere bezoldigingsregelingen geen behoefte aan een dispensatiebevoegdheid in het kader van de WAGW.

Artikel VI

Deze wijzigingen vloeien voort uit de wijzigingen van artikel 2.

Artikel VII

Deze wijziging houdt verband met de toekenning (artikel VIII) van een bemiddelingstaak aan de Gemeenschappelijke Medische Dienst, het Algemeen burgerlijk pensioenfonds en het Spoorwegpensioenfonds. De inlichtingsverplichting aan de gewestelijke arbeidsbureaus kan vervallen.

Artikel VIII

In het nieuwe tweede lid van artikel 15 wordt aan de Gemeenschappelijke Medische Dienst – en in het voetspoor daarvan het Algemeen burgerlijk pensioenfonds en het Spoorwegpensioenfonds – mede de taak toegekend arbeidsbemiddeling uit te oefenen voorzover daarvoor vergunning is verleend krachtens artikel 36 van de Arbeidsbemiddelingswet 1930.

Door de arbeidsbemiddelende taak mede aan bedoelde organen toe te kennen wordt mogelijk gemaakt dat, in die situatie waar de GMD en bedoelde fondsen reeds bekend zijn met belanghebbende, het (re)integratieproces door deze instanties kan worden voltooid.

In het kader van de besluitvorming op basis van artikel 36 van de Arbeidsbemiddelingswet 1930 zal onder meer nader moeten worden gezien ten aanzien van welke doelgroep de arbeidsbemiddelende activiteiten zich zullen moeten uitstrekken en hoe de bovenbedoelde organen het beste op elkaar kunnen worden afgestemd teneinde de arbeidsbemiddeling optimaal en zo efficiënt mogelijk te doen zijn. Een en ander zal zijn neerslag krijgen in de voorwaarden, waaronder de vergunning wordt verleend; voor de beoordeling van een en ander is het advies van de Centrale Commissie van Bijstand en Advies, als bedoeld in artikel 2, vijfde lid, van het wetsbesluit van 17 juli 1944, Stb. No. E 51 van belang.

Met de SER zijn wij overigens van mening dat de Gemeenschappelijke Medische Dienst, voor zover het gehandicapte werknemers betreft, een volwaardige arbeidsbemiddelende taak dient te worden toegekend. In het kader van de besluitvorming op basis van artikel 36 van de Arbeidsbemiddelingswet zal hiermee ten eerste rekening worden gehouden. Een en ander geldt eveneens voor de arbeidsbemiddelende taak van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds en het Spoorwegpensioenfonds.

Doordat de WAGW in artikel 2 van de Organisatiewet Sociale Verzekering gelijk wordt gesteld met de daar genoemde sociale verzekeringswetten is de financiering van (artikel 22e Organisatiewet Sociale Verzekering) en het toezicht op (artikel 47 Organisatiewet Sociale Verzekering) de door de Gemeenschappelijke Medische Dienst verrichte arbeidsbemiddelende activiteiten eveneens geregeld.

Artikel IX

In het advies van de SVR inzake uitvoeringstechnische aspecten van de WAGW werd er terecht op gewezen, dat in het derde lid van het voorgestelde artikel 30 Ziektewet ten onrechte ook de afdelingskas wordt genoemd.

Artikel X

Bij nader inzien hebben wij aanleiding gezien deze zinsnede te wijzigen, hetgeen betekent dat de verplichting tot nadere regeling van de in het voorgestelde tweede lid van artikel 57a AAW neergelegde aspecten is

omgezet in een mogelijkheid daartoe. Of van die mogelijkheid gebruik zal worden gemaakt, stellen wij afhankelijk van de daaraan in de praktijk gebleken behoefte.

Artikel XI

Deze wijziging is noodzakelijk nu artikel 57a uitbreiding geeft aan hetgeen in artikel 57 is geregeld.

Artikel XII

De in artikel 23, onderdeel A, aangebrachte wijziging vloeit voort uit een in werking getreden wijziging van de Algemene burgerlijke pensioenwet (Tweede Kamer 17 749; Stb. 26 september 1984, nr. 526).

Voor de redengeving van hetgeen in artikel 23, onderdeel B, gewijzigd is, verwijzen wij naar de toelichting bij artikel X.

Artikel XIII

Voor de motivering van de in artikel 24 aangebrachte wijziging verwijzen wij naar de toelichting bij artikel X.

Artikel XIV en XVI

Doordat de aanvankelijke quotumverplichting van artikel 2 ontwerp-WAGW is vervangen door de onder de artikelen I en II van deze nota van wijzigingen vermelde bepalingen kan de overgangsbepaling met betrekking tot de plaatsingsverplichting vervallen.

In de lijn van de thans gekozen opzet wordt eerst aan het bedrijfsleven en de collectieve sector voldoende tijd gegund om zelf met maatregelen te komen waardoor de positie van gehandicapten wordt versterkt. Eerst na afloop van een tijdsperiode van drie jaar kan, indien daar dan nog aanleiding voor is, een bij a.m.v.b. per (deel van een) bedrijfstak dan wel tak van openbare dienst op te leggen quotumregeling worden overwogen.

Om diverse redenen is gekozen voor een tijdvak van drie jaar. Enige tijd is nodig voor de invoering van door werkgevers(organisaties) en werknemersorganisaties getroffen maatregelen. Voorts vergt de beoordeling daarvan en advisering over een mogelijk bij a.m.v.b. op te leggen quotum door de adviesorganen, alsmede het ontwerpen en opleggen van een dergelijke a.m.v.b. de nodige tijd.

Artikel XV

Deze wijziging houdt verband met de wijzigingen van artikel 2.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. de Koning

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

De Minister van Binnenlandse Zaken,
J. G. Rietkerk